

Sygn. akt III Ca 717/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędzia SO Barbara Braziewicz

Sędzia SR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2016 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa K. R. i M. R. (1)

przeciwko T. R.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 27 stycznia 2016 r., sygn. akt III RC 475/15

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda K. R. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda M. R. (1) kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty SSO Andrzej Dyrda SSO Barbara Braziewicz

UZASADNIENIE

Małoletni powodowie K. R. i M. R. (1) domagali się podwyższenia alimentów zasądzonych od pozwanego T. R. do kwoty po 1000 zł miesięcznie na rzecz małoletniego K. oraz po 800 zł na rzecz małoletniego M. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów w kwocie po 500 zł na rzecz każdego z powodów oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazali, że ostatnie alimenty zostały ustalone w wyroku rozwodowym rodziców powodów 19 października 2009r. Od czasu ich orzeczenia upłynęło prawie 6 lat, a potrzeby dzieci, zwłaszcza małoletniego K., znacznie wzrosły. W ostatnim czasie matka powodów miała znaczne wydatki związane z organizowanymi obrzędami I komunii oraz bierzmowania, a także zakończenia gimnazjum.

Pozwany uznał żądanie do kwoty po 550 zł na rzecz każdego z małoletnich powodów, w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie żądania, oraz o zasądzenie od powodów kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że możliwości zarobkowe matki powodów znacznie wzrosły od 2009r., nadto zmniejszyły się także wydatki matki powodów. Pozwany obecnie posiada kolejne dziecko, którego koszty utrzymania wynoszą ponad 700 zł oraz wyprawka odzieży w kwocie 1.000 zł; ożenił się. Nadto zmieniło się wynagrodzenie pozwanego. Co istotne pozwany nie tylko łoży na dzieci przez płacenie alimentów, ale wydatkuje na nie dodatkowe kwoty; spędza z dziećmi wakacje, wyremontował i przygotował synom pokój u siebie w domu.

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 27 stycznia 2016r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim zasądził od pozwanego T. R. na rzecz małoletniego powoda K. R. alimenty w kwocie po 750 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego powoda M. R. (1), płatne z góry do 5 dnia każdego miesiąca poczynając od dnia 21 lipca 2015 roku z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat - w miejsce alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 19 października 2009r. w sprawie o sygn. akt II RC 1329/09 w kwocie po 500 zł miesięcznie. Na rzecz każdego z małoletniego oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie. Nadto zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu, jak również nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim kwotę 270 zł tytułem kosztów sądowych.

Nadto wyrokowi w punkcie 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że małoletni Powód K. R. urodził się (...), zaś małoletni M. R. (1) urodził (...). Są oni dziećmi pozwanego i J. R. (1). Pochodzą z małżeństwa, które zostało rozwiązane przez rozwód 19 października 2009 r. przez Sąd Okręgowy w Gliwicach w sprawie II Rc 1329/09. Wykonywanie władzy rodzicielskiej zostało powierzone obojgu rodzicom, przy ustaleniu miejsca zamieszkania dzieci przy matce. Pozwany został obciążony alimentami w kwocie po 500 zł na rzecz każdego z małoletnich.

W czasie orzekania o rozwodzie małoletni K. liczył 10 lat, uczęszczał do IV klasy szkoły podstawowej, małoletni M. liczył 3 lata, chodził do przedszkola, za które opłata wynosiła 120 zł miesięcznie. Powodowie nie chorowali, nie uczęszczał na płatne zajęcia. Rodzice powodów umówili się wówczas na kwotę alimentów po 500 zł na jedno dziecko. J. R. (1) pracowała jako pracownik biuro za wynagrodzeniem 850 zł netto. Kończyła budowę domu, płaciła w związku z budową większe opłaty za prąd w kwocie około 400 zł miesięcznie, ponosiła także koszty wody około 50 zł oraz rozpoczęła spłatę kredytu zaciągniętego na budowę domu.

Pozwany w czasie orzekania o rozwodzie pracował jako główny specjalista w (...) w K. otrzymywał wynagrodzenie w kwocie 4000 zł netto oraz dodatkowe świadczenia. Wynajmował mieszkanie, które kosztowało z odstępny 450 zł, nadto media. Pozwany w tym czasie aktywnie uczestniczył w życiu powodów, często zabierał je na weekendy i na wakacje.

Obecnie małoletni K. liczy 16 lat, kończy naukę w gimnazjum, jest wysoki i otyły. Matka powoda ponosi znaczne wydatki na odzież i obuwie, z których wyrasta i niszczy (przeciera) z powodu wagi. Na jego wyżywienie obecnie potrzeba około 500 zł miesięcznie, nadto środki czystości, kosmetyki około 50 zł, wydatki związane z edukacją (podręcznikami, pomocami naukowymi, przyborami, imprezami szkolnymi, składkami, wycieczkami, ubezpieczeniem) wynoszą około 200 zł miesięcznie. Nadto koszty odzieży i obuwia - około 200 zł miesięcznie, wydatki związane z wyposażeniem pokoju, pościelą oraz z wyjazdami wakacyjnymi, letnimi, świętami, urodzinami, okazjonalnymi wizytami u lekarza w tym stomatologa, zakup lekarstw w czasie choroby około 300 zł miesięcznie. K. leczy się u dermatologa, koszt zalecanych maści i kremów wynosi około 50 zł. Nadto koszty utrzymania domu oraz wydatki jednorazowe związane z kupnem komputera, kosztów bierzmowania czy innych uroczystości. Łączne średnie wydatki miesięczne na utrzymanie powoda wynoszą około 1.400 zł.

Małoletni M. jest uczniem szkoły podstawowej. Na jego wyżywienie matka wydatkuje około 400-450 zł nadto środki czystości, kosmetyki około 50 zł, wydatki związane z edukacją, podręcznikami, pomocami naukowymi, przyborami, imprezami szkolnymi, składkami, wycieczkami, ubezpieczeniem wynoszą około 150 zł miesięcznie. Nadto koszty odzieży i obuwia, około 200 zł miesięcznie, wydatki związane z wyposażeniem pokoju, pościelą oraz z wyjazdami wakacyjnymi, letnimi, świętami, urodzinami, okazjonalnymi wizytami u lekarza w tym stomatologa, zakup lekarstw

w czasie choroby około 300 zł miesięcznie. Nadto koszty utrzymania domu oraz wydatki jednorazowe związane z kupnem komputera, kosztów bierzmowania czy innych uroczystości. Łączne średnie wydatki miesięczne na utrzymanie powoda wynoszą około 1.200 -1.300 zł.

J. R. (1) liczy obecnie 39 lat, zatrudniona jest jako specjalista ds. marketingu i przetargów w firmie (...) sp. z o.o. gdzie zarabia netto około 1.800 zł miesięcznie. Pełni w spółce stanowisko prezesa zarządu. Posiada zadłużenie z tytułu kredytu hipotecznego, który zaciągnęła wraz z pozwanym na budowę domu. Spłaca go w miesięcznych ratach, obecnie po 800 zł. Pożycza stale od swojej matki na bieżące utrzymanie rodziny. Ten dług wynosi około 2500 zł. Matka (babka powodów) także często gotuje posiłki dla dzieci i córki pomagając im w ten sposób finansowo. Ponosi koszty dojazdu do pracy w kwocie 150 zł miesięcznie, na swoje utrzymanie przeznaczają niewielkie kwoty. J. R. (1) zamieszkuje sama z powodami w tym samym miejscu- swoim domu. Zakupuje opał w kwocie co najmniej 3000 zł rocznie, plus drewno.

Pozwany utrzymuje się obecnie z wynagrodzenia za prace w KWK (...) w kwocie netto bez deputatu węglowego 3.400 – 3.600 zł miesięcznie nadto otrzymuje deputat węglowy w kwocie około 3.800 zł rocznie, oraz dodatkowe świadczenia w kwocie około 10 000 zł rocznie. Pozwany ożenił się w 2012 r. z M. R. (2). Ze związku posiada syna J. R. (2) urodzonego (...) Na wyżywienie i środki czystości dla siebie i żony przeznaczają 1000 zł, na utrzymanie syna J. około 900 zł miesięcznie, nadto czynsz, 500 zł oraz media, ubezpieczenia siebie, żony, mieszkania i samochodów ponad 250 zł miesięcznie, przeglądy i ubezpieczenia samochodów które posiadają, zakup opon. Koszty leczenia i inne okazjonalne wydatki. Pozwany w czasie pobytu powodów organizuje im czas i ponosi koszty ich utrzymania, przekazuje matce małoletnich 500 zł na szkolne wyprawki w tym 400 zł otrzymuje z zakładu pracy, pozwany opłaca małoletniemu K. abonament w kwocie 30 zł miesięcznie. Kilka lat temu pozwany zabierał powodów na wczasy, obecnie przyczynia się do ich letniego wypoczynku. Żona pozwanego prowadzi działalność gospodarczą – biuro podróży. W 2015 r. osiągnęła dochód netto w kwocie 8.761 zł (miesięcznie około 730 zł) w tym czasie pracowała w niewielkim zakresie, powracając na rynek po urlopie macierzyńskim, obecnie stara się pozyskać klientów.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy uznał roszczenie za częściowo uzasadnione wobec zaistnienia przesłanek z art. 138 k.r.o.

Sąd przytaczając treść art. 138 k.r.o. wskazał, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 krio wymaga porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu, a także że upływ czasu jaki nastąpił od daty ostatniego wyroku alimentacyjnego do daty orzekania o podwyższeniu alimentów sam w sobie nie może jeszcze przemawiać za zasadnością powództwa.

Sąd określając zakres obowiązku alimentacyjnego w oparciu o treść art. 133 i 135 k.r.o. wskazał, że od ustalenia poprzedniego obowiązku alimentacyjnego upłynęło 6 lat. W tym czasie strony same uzgodniły i zaakceptowały wysokość środków które pozwany przekazywał na utrzymanie dzieci dobrowolnie od maja 2009r. W tym czasie również, w większym zakresie niż obecnie, pozwany miał kontakt z powodami, a strony deklarowały pełne porozumienie i współpracę w tym zakresie. Pozwany w tym czasie zabierał dzieci na wycieczki, wczasy i inne wyjścia.

Sąd wskazał, że obecnie, niezależnie od nakładów czynionych przez pozwanego w czasie kontaktów z powodami, wydatki związane z rozwojem fizycznym i społecznym powodów znacznie wzrosły. Sąd zwrócił uwagę, że małoletni K. jest osobą wysoką, rozwiniętą z problemami zdrowotnymi (nadwaga i leczenie dermatologiczne) Jego wydatki żywnościowe są znacznie większe niż dla dziecka 10-letniego, a wobec również tej okoliczności, że powód kończy naukę w gimnazjum, znacznie wrastają koszty jego utrzymania, co wiąże się z wyższymi kosztami edukacji, rozwijaniem zainteresowań, wydatkami szkolnymi zakupem droższej, większej odzieży. Sąd zwrócił również uwagę, że matka małoletniego zmuszona jest ponosić koszty związane z bierzmowaniem, komersem i innymi. Sąd ustalił, że koszty utrzymania małoletniego obecnie oscylują łącznie z kosztami utrzymania domu w kwocie około 1400 zł miesięcznie .

Podobne wnioski Sąd wysnuł co do kosztów utrzymania małoletniego M., obecnie ucznia szkoły podstawowej, którego koszty utrzymania wynoszą obecnie co najmniej 1.200-1.300 zł.

Sąd uwzględniając przy tym, że wysokość świadczeń alimentacyjnych uzależniona jest od możliwości finansowych zobowiązanego oraz analizując dochody pozwanego, jego sytuację majątkową i rodziną, stwierdził, że jest on w stanie łożyć na powodów alimenty w kwocie po 750 zł na rzecz K. R. oraz po 700 zł na rzecz M. R. (1). Sąd ustalił, że jego średniomiesięczne dochody wynoszą około 4.500 zł. Sąd uwzględnił przy tym okoliczność, że pozwany posiada na utrzymaniu małoletniego syna J. z kolejnego małżeństwa, jednak uznał, że samo posiadanie kolejnego dziecka nie może przesądzać o zwolnieniu z obowiązku partycypowania w zwiększonych kosztach utrzymania powodów, gdyż pozwany na utrzymanie swego kilkunastomiesięcznego syna J. wydaje około 900 zł miesięcznie. Sąd stwierdził nadto, że możliwości zarobkowe pozwanego nie zmniejszyły się. Zwrócił także uwagę, że żona pozwanego z racji wykształcenia, stanu zdrowia i doświadczenia zawodowego ma możliwość partycypowania w kosztach utrzymania syna J., a uzyskiwane przez nią obecnie dochody nie wyczerpują jej możliwości zarobkowych.

Sąd Rejonowy nadto zwrócił uwagę, że średnia wysokość dochodów pozwanego i jego żony przypadających na jednego członka rodziny pozwanego (przy uwzględnieniu wysokości alimentów zasądzonych zaskarżonym wyrokiem) wynosi ponad 1280 zł miesięcznie natomiast w rodzinie powodów 1083 zł.

Sąd uwzględnił również, że pozwany oprócz alimentów przyczynia się do utrzymania dzieci w inny sposób, w szczególności poprzez kupna drogich prezentów, jednak okoliczność ta nie może powodować uchylenia się od przekazywania środków na bieżące utrzymanie dorastających dzieci. Nadto Sąd wskazał, że pozwany nie wykazała aby matka dzieci J. R. (1) osiągała większe dochody niż przedstawione w sprawie ani też aby jej sytuacja materialna była inna. Zwrócił przy tym uwagę, że oprócz bieżącej pieczy nad dziećmi, alimentuje również powodów w stopniu porównywalnym z pozwanym, przy czym posiada znacznie mniejsze dochody od pozwanego.

Sąd zasądził w punkcie 1 wyroku alimenty od 21 lipca 2015 r. tj. z dniem złożenia pozwu.

O kosztach postępowania na zasadzie art. 100 k.p.c. z uwagi na wynik procesu (strona powodowa wygrała sprawę w 56 %) oraz na fakt, że strony poniosły koszty w zbliżonej wysokości.

Na podstawie art. 333 k.p.c. Sąd nadał z urzędu wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności co do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1.

Apelację od tego orzeczenia wniósł pozwany zaskarżając wyrok w zakresie punktu 1 i 4, przy czym punkt 1 w części: a) co do powoda K. R. co do kwoty 150 zł tj. co do alimentów zasądzonych powyżej kwoty 600 zł; b) co do M. R. (1) co do kwoty 100 zł tj. co do alimentów zasądzonych powyżej 600 zł.

Zarzucił sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającego na przyjęciu : a) że pozwany T. R. posiada możliwości zarobkowe umożliwiające zapłatę alimentów w zasądzonej wysokości w sytuacji gdy jego wynagrodzenie od daty zasądzenia ostatnich alimentów nie zwiększyło się a uległo zmniejszeniu z kwoty 4000 zł miesięcznie do kwoty 3600 zł; b) że koszty wyżywienia K. R. są znaczne i wynoszą 500 zł bowiem z powodu diety w sytuacji gdy w zestawieniu przedłożonym przez matkę powodów wskazuje ona, że kupuje synowi m.in. nutelle, krakersy i słodycze; c) że koszty zakupu odzieży dla każdego z synów wynoszą nie mniej niż 200 zł miesięcznie, w sytuacji gdy matka powodów nie wykazała tej okoliczności; d) przyjęcie przez Sąd I Instancji bezkrytycznie zeznań matki małoletnich powodów, iż zarabia ona kwotę 1800 zł, w sytuacji gdy jest to wynagrodzenie osiągane z tytułu specjalisty od spraw marketingu a J. R. (1) dodatkowo pełni funkcje prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. e) nieuwzględnienie przez Sąd I Instancji okoliczności, iż dzieci pozwanego spędzają z ojcem 1 miesiąc wakacji letnich, każdą środę oraz co drugi weekend począwszy od piątku do niedzieli co oznacza, że pozwany realizuje swój obowiązek alimentacyjny w znacznym stopniu przez sprawowanie osobistej opieki; f) że żona pozwanego ma znacznie większe możliwości zarobkowe niż wykazano, w sytuacji gdy przebywała na urlopie macierzyńskim; g) że pozwany otrzymuje wynagrodzenie 10 - tego każdego miesiąca a zasądzono alimenty począwszy od dnia 5-tego każdego miesiąca, tj. przed otrzymaniem wypłaty przez pozwanego.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego T. (...) na rzecz (...) alimentów w wysokości po 600 zł miesięcznie, płatnych do 15-tego każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 21 lipca 2015 r. i oddalenie powództwa w pozostałej części oraz zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie od pozwanego T. (...) na rzecz (...) alimentów w wysokości po 600 zł miesięcznie, płatnych do 15-tego każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 21 lipca 2015 r. i oddalenie powództwa w pozostałej części, jak również zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na apelację powodowie wnieśli o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie powodów przyjmując podstawę prawną swego rozstrzygnięcia przywołane przepisy prawne, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny i wzajemnie spójny, natomiast informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych nawzajem się uzupełniają i potwierdzają, przez co są w pełni wiarygodne.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w punkcie 4 uchwały z dnia 16 grudnia 1987 r. (III CZP 91/86) przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie.

Obowiązek alimentacyjny, musi uwzględniać wynikający z art. 96 § 1 k.r.o. obowiązek rodziców troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Usprawiedliwione potrzeby dziecka winny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanego do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku (porównaj: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969r., III CRN 350/69; uchwała Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/87), przy czym obowiązek dostarczania, w ramach obowiązku alimentacyjnego, środków utrzymania i wychowania przez rodziców na rzecz dziecka nie obejmuje świadczeń zwyczajowo przyjętych i życiowo celowych, ale niesłużących zaspokajaniu bieżących usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego (porównaj: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2008r., I OSK 1195/07).

Niemniej jednak, ustalenie wzrostu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych, musi uwzględniać również zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, które wyznaczają górny pułap świadczeń alimentacyjnych, nawet gdyby nie zaspokajały one w pełni usprawiedliwionych potrzeb (porównaj: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 1972 r., III CRN 470/71; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r., III CRN 470/71). Zgodnie z uchwałą Pełnego Składu Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987r. (III CZP 91/86) przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Możliwości zarobkowe zobowiązanego nie mogą być zawsze utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami. W uzasadnionych przypadkach obejmują one także wysokość zarobków, które zobowiązany jest w stanie uzyskać, lecz nie osiąga ich z przyczyn nie zasługujących na usprawiedliwienie, np.: niewykonywanie przez obowiązowanego wyuczonego i dobrze wynagradzanego zawodu, podjęcie zatrudnienia w niepełnym wymiarze godzin, bądź też praca dorywcza.

Nie można również pominąć, iż stosownie do art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Mając na względzie powyższe, Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż zostały dopełnione przesłanki podwyższenia wysokości obowiązku alimentacyjnego. Sąd ten prawidłowo stwierdził, że po stronie małoletnich powodów nastąpił wzrost kosztów utrzymania, spowodowany ogólnymi kosztami wzrostu utrzymania, szczególnie wzrastającymi po okresie ustalenia poprzedniego obowiązku alimentacyjnego, spowodowały, że ustalony poprzednio obowiązek alimentacyjny jest nieadekwatny do aktualnych potrzeb małoletniej powódki.

Również ustalenia co do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego nie były wadliwe. Nie można podzielić zrzutu pozwanego, iż jego dochód uległ obniżeniu. Wskazać bowiem należy, że poprzednio średniomiesięczne wynagrodzenie pozwanego wynosiło około 4.000 zł. Obecnie co prawda pozwany uzyskuje wynagrodzenie zasadnicze w kwocie około 3.600 zł, jednak jak wynika z wykazu zarobków (k. 115) rzeczywiste średniomiesięczne wynagrodzenie wynosi około 4.600 zł. Zatem również w tym zakresie dochodów pozwanego uległ zwiększeniu.

Oceniając sytuację majątkową pozwanego (jej rodziny) nie bez znaczenia jest również porównanie dokonane przez Sąd Rejonowy w zakresie dochodów przypadających na osobę w gospodarstwie domowym pozwanego i powodów, które nawet przy uwzględnieniu zasądzonych alimentów, wskazuje, że sytuacja ta wygląda lepiej w obecnej rodzinie pozwanego.

Bez znaczenia jest tutaj okoliczność zarówno wskazania przez powodów w zakresie kosztów wyżywienia wydatków na nutelle, krakersy i słodczyce, gdyż niewątpliwie koszty te w ramach przedstawionych kosztów utrzymania, są nieznaczne, a nadto nie można pominąć, że są one adekwatne do wieku małoletniego, gdyż niezbędne koszty utrzymania, winny również uwzględniać koszty przekąsek, właściwych dla wieku małoletniego.

Również w zakresie kosztów odzieży, podkreślenie, że koszty te kształtują się na poziomie około 200 zł miesięcznie, nie jest w żadnym zakresie wartością abstrakcyjną, gdyż nie można pominąć, że małoletni M. R. (1) znajduje się w fazie intensywnego wzrostu, natomiast małoletni R. R., ze względu na uwarunkowania fizyczne jak również ciągły, choć w mniejszym zakresie, proces „rośnięcia” małoletniego, eksploatuje odzież w sposób ponadprzeciętny. To wszystko, w ocenie Sądu Okręgowego, wpływa na ustalenie, że koszty te są adekwatne do wieku i potrzeb małoletnich.

Uwzględniając wysokość obowiązku alimentacyjnego, wskazać także należy, że pozwany, pomimo podkreślenia w apelacji, iż z małoletnim spędza czas, to jednak zakres sprawowanej pieczy nad małoletnimi i dbanie o ich rozwój, sprawuje w sposób zdecydowanie mniejszy, niż ich matka. Wpływa to zatem na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletnich w większym zakresie. Wskazać zatem należy, że kwota zasądzony alimentów, przenosi nieco ponad 50 % wysokość kosztów utrzymania małoletnich, a zatem nie jest ona zawyżona również do osobistych starań pozwanego w wychowaniu małoletnich.

Z powołanych powyżej względów, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji, na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, a to wobec oddalenia apelacji pozwanego i nie znajdują podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c.

Koszty te w odniesieniu do małoletniego M. R. (1) ustalono przy uwzględnieniu § 2 pkt 2 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie

(Dz.U. z 2015r. poz. 1800).

Koszty te w odniesieniu do małoletniego K. R. ustalono przy uwzględnieniu § 2 pkt 3 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz. 1800).

SSR (del.) Joanna Łukasińska – Kanty SSO Andrzej Dyrda SSO Barbara Braziewicz